

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/27/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113214444
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2113214444.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Údernícka 5, 851 01 Bratislava, zastúpenej splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., IČO: 36 613 843, Údernícka 5, 851 01 Bratislava proti žalovanému: D. N., nar. XX. K. XXXX, G. I. XXXX/XX, XXX XX F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, o zaplatenie 1.773,04 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 30. septembra 2013, č. k. 8C/516/2013 - 46, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol, že vedľajšie účastníctvo Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov (v ďalšom texte „Združenie“), v konaní na strane žalovaného, je prípustné. Svoje rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že vedľajší účastník vystupuje v konaní vedľa hlavného účastníka, jeho účasť je možná len v sporových konaniach, je treťou osobou a stane sa ním v okamihu, kedy dôjde súdu oznámenie, že vstupuje do konania a ku ktorému účastníkovi sa pridružuje. Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné; o prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, len ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. V prípadoch podľa ustanovenia § 93 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení noviel (v ďalšom texte „O.s.p.“), zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu tu vyplýva priamo zo zákona. V takomto prípade je pre procesné postavenie právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov, je tiež zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoS). Súd prvého stupňa argumentoval, že v danej veci je naplnený zákonný predpoklad uvedený v citovanom ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p., a to, že konania sa môže zúčastniť aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Z výpisu registra organizácií vyplýva, že Združenie je subjektom spôsobilým byť účastníkom konania, nakoľko má procesnú spôsobilosť. Jeho vstup do konania má zabezpečiť širšiu ochranu žalovanému, ako osobe, ktorá má, resp. môže mať znevýhodnené postavenie. Predmetom jeho činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. Námetka neprípustnosti vedľajšieho účastníka, ktorú vzniesla žalobkyňa z dôvodu, že v konaní o vydanie platobného rozkazu - v tzv. skrátanom (rozkaznom) konaní je vedľajšie účastníctvo z povahy veci vylúčené je nedôvodná, pretože súd platobný rozkaz vo veci nevydal a vo veci neprebíha skrátané (rozkazné) konanie. Žalobkyňa nemá procesný nárok na rozhodnutie o veci platobným rozkazom, a to ani v prípade, ak by tvrdila, že boli splnené všetky zákonom

ustanovené predpoklady na jeho vydanie. Vo veci teda neprebíha skrátene (rozkazné) konanie, vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu, má spôsobilosť byť účastníkom konania i procesnú spôsobilosť, preukázal splnenie podmienok v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., a vo veci sa jedná o sporové konanie, boli tak splnené všetky predpoklady na vyslovenie prípustnosti pristúpenia vedľajšieho účastníka do konania v zmysle ustanovenia § 93 O.s.p. Právne svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil ustanoveniami § 93 ods. 1 až 4 a § 172 ods. 1, 3 O.s.p..

Uznesenie súdu prvého stupňa napadla v celom rozsahu odvolaním žalobkyňa z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhla, aby odvolací súd napadnuté v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil tak, že súd vstup Združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do súdneho konania nepripúšťa. Poukázala na skutočnosť, že Združenie na základe vstupu do súdneho konania získava veľmi citlivé osobné údaje týkajúce sa účastníka bez ohľadu na stanovisko osoby (účastníka konania), ku ktorej sa osobné údaje vzťahujú, pričom výslovný súhlas osoby s nakladaním s jej osobnými údajmi je striktné vyžadovaný. Takýmto súhlasom dotknutej osoby však Združenie nedisponuje, čím dochádza k porušeniu Ústavou SR garantovaných práv zakotvených v čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Poukázala aj na to, že pre účasť Združenia v konaní je nevyhnutý aj výslovný súhlas účastníka, na podporu ktorého vystupuje, ako osobitný predpoklad účasti vyplývajúci zo zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov.

Združenie vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhlo, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa o pripustení vedľajšieho účastníka do konania potvrdil. Argumentovalo tým, že vstup Združenia do konania zákon v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. priamo predpokladá. Ak by sa spotrebiteľ cítil byť ohrozený vo svojom práve na ochranu osobných údajov, môže túto skutočnosť v konaní namietat', pričom sa to ešte nikdy nestalo. Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.07.2013 č.k. 5Co/400/201383 „Z vyššie citovaných ustanovení zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov (v súčasnosti už nahradený zákonom č. 122/2013 Z.z. účinným od 1. júla 2013) je zrejme, že súhlas dotknutej fyzickej osoby so spracovaním jej osobných údajov sa nevyžaduje, ak sa osobné údaje spracúvajú na základe osobitného zákona, ktorý ustanovuje zoznam osobných údajov, účel ich spracúvania a okruh dotknutých osôb. Takýmto zákonom v danom prípade je Občiansky súdny poriadok, ktorý ustanovuje tak zoznam osobných údajov (§ 79 ods. 1), účel ich spracovania (§ 1 až § 3), ako aj okruh dotknutých osôb (§ 18 a nasl.). Tento zákon rovnako oprávňuje osoby mimo účastníkov konania, majúce právny záujem na výsledku konania (§ 93 ods. 1) resp. právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2) zúčastniť sa konania ako vedľajší účastník, ktorý má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, hoci koná len sám za seba (§ 93 ods. 4).“ Z vyššie uvedeného je potom zrejme, že názor žalobkyne, podľa ktorého ak súd pripustí vstup Združenia do súdneho konania bez súhlasu dotknutej osoby (účastníka, na podporu ktorého vystupuje), umožní tak Združeniu disponovať osobnými údajmi dotknutej osoby, čím dochádza k porušeniu Ústavou SR garantovaných práv zakotvených v čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, je nesprávny a nepodložený.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne a je dôvodné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

V zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

V preskúmvanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a z dôvodu vysporiadania sa s odvolacími námietkami žalobkyne poukazuje na nasledovné skutočnosti:

Predmetom konania pred súdom prvého stupňa je nárok žalobkyne na zaplatenie 1.773,04 eura s príslušenstvom na základe zmluvy o splátkovom úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver. Podaním zo dňa 19.06.2013, doručeným

súdu dňa 20.06.2013, oznámilo Združenie, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p.. Žalobca vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva a súd prvého stupňa následne rozhodol o tom, že vedľajšie účastníctvo Združenia je prípustné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdiť správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o prípustnosti vedľajšieho účastníctva Združenia.

Z obsahu preskúmaného spisu je nepochybné, že v predmetnej veci samej sa jedná o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy (zo zmluvy o splátkovom úvere), kde právna predchodkyňa žalobkyne vystupuje ako dodávateľka a žalovaný ako spotrebiteľ. Podľa § 2 Stanov Združenia je okrem iného cieľom Združenia kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 ZoS, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

V zmysle § 93 ods. 2 a 3 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Citované zákonné ustanovenie bolo do Občianskeho súdneho poriadku prijaté zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 384/2008 Z. z.“) s účinnosťou od 15. októbra 2008. Z osobitnej časti dôvodovej správy k tejto časti zákona vyplýva, že dotknutá právna úprava bola prijatá s cieľom „umožniť širšiu ochranu osobám na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod. Navrhovaná právna úprava umožňuje rozšíriť predmet konania na návrh vedľajšieho účastníka. Musí ísť o návrh na rozhodnutie o práve podľa osobitného predpisu, musí ísť o návrh o obdobnom práve, ktorého ochrany sa domáha samotný účastník a musí takýto návrh pripustiť súd. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konaní (najmä na strane navrhovateľa) ako vedľajší účastníci. Dôvodom je fakt, že v danej situácii by bolo takmer nemožné preukázať právny záujem na výsledku. V praxi ide hlavne o právnické osoby v postavení mimovládnych organizácií zameraných na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne.“.

S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalobkyne sú nedôvodné. Citovaná zákonná norma priamo splnomocňuje právnické osoby, predmetom činnosti ktorých je ochrana práva podľa osobitného predpisu (v preskúmanej veci je to ochrana spotrebiteľa podľa ZoS na vstup do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS takouto právnickou osobou je, pre vstup do konania nepotrebuje výslovný súhlas žalovaného, na strane ktorého mieni vystupovať. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2014, sp. zn. PL. ÚS 1/2014-9) podľa ktorého skutočnosť, že sa právnické osoby, ktorých predmetom je ochrana práv podľa osobitného predpisu v súvislosti so svojím vstupom do konania z doručených rovnopisov návrhov na začatie konania oboznáma s podstatnými okolnosťami prípadov, vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený § 79 ods. 1 O.s.p., nepredstavuje neospravedliteľný zásah do základného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy, ale práve naopak, sleduje legitímny cieľ.

Súd prvého stupňa správne vyhodnotil procesnú situáciu po oznámení Združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného o vstupe do konania, túto správne posúdil aj po právnej stránke a po námietke žalobkyne správne rozhodol. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.